

[Skrumsager Skau]

det meget, meget vigtigt – det tror jeg fru Pia Gjellerup er enig i, og det understreges af det diskussionsoplæg, vismændene har lagt på bordet – at de nominelle lønstigninger holdes på et lavt niveau – endda foreslår de en nedsættelse – for at sikre vores konkurrenceevne og ikke mindst for at øge beskæftigelsen i vort land.

Glistrup (FP):

Da Folketinget mødtes den første tirsdag i oktober i 1982, kunne man se, at der sad nogle nye kroppe på ministerstolene. Havde man ikke øjne at se med, kunne man høre gevaldige skrig og skrål, både fra dem, der havde siddet på ministerstolene, og fra dem, der sad på ministerstolene: Nu var der sket noget helt nyt i Danmark – men forskellen var ens.

Tidligere havde de, der havde siddet på ministerstolene, været støttet af dem, der nu var kommet der, og nu var det dem, der nu var kommet der, de hældede deres hoveder til, og de lavede det ene forlig efter det andet, efter det syttende og det attende til at forpeste dansk politik og det danske samfund med dem, der tidligere havde siddet på ministerstolene.

Derfor bliver det svært for fremtidens historikere at sætte et skel ved efteråret 1982, men der er virkelig indtruffet noget nyt siden september 1982, som denne sag belyser så strålende, nemlig at det var tidspunktet, hvor linjerne krydsedes.

I gamle dage, I. C. Christensens og Bramsnæs' tider, var det politikerne, der bestemte, og embedsmændene, tjenestemændene, som de hed, der var tjenere. Nu skiftede det. Ministrene magtede ikke mere at bestemme; det var måske blevet for indviklet for dem. Omvendt var tjenestemændene groet op til at blive den store, store herskende magtklasse, fremtidens og nutidens herremænd.

Det har vi set et væld af eksempler på. Man har lavet store, forkromede, fortænkte ordninger, specielt den afart af embedsmændene, der sidder i Budgetdepartementet. Så bærer man det bare over i Folketinget, og så gennemføres det af den gamle regering og den nye regering i uskøn forening, og så får vi alle de ulykker, vi nu bl.a. skal til at rette op på. Det har vi haft mange, mange andre eksempler på. Det er ikke noget, der gør noget som helst godt, det, der kommer fra Budgetdepartementet.

Når hr. Skrumsager Skau siger: Jamen det forbedrede Danmarks konkurrenceevne, vil jeg opfordre hr. Skrumsager Skau til at kigge på, hvordan udviklingen har været. Udviklingen skulle være særdeles clairvoyant, fordi den forbedring, der skete af Danmarks konkurrenceevne, skete før den her nye ordning trådte i kraft. Den skete i kraft af den internationale konjunkturudvikling, der fandt sted, hvor markederne blev bedre.

Denne ting, som embedsmændene har søsat, har ikke gavnet noget som helst. Derimod er det åbenbart, at embedsmændene i deres beskyttede Søllerødghettoer lever fuldstændig befriet for enhver kontakt til dem, der virkelig er det arbejdende folk: de små butiksdrivende, de små håndværkere osv., og derfor bliver der sparket til dem.

Fremskridtspartiets ni mandater stred en ivrig kamp i 1987 for at få det her forbedret. Det lykkedes meget lidt, men så, gudskelov, kom det lyse 10. maj-valg i 1988 og den følgende måneds flugt fra C til Z. Det er den eneste grund til, at vi ser det lovforslag, vi har i dag. De vælger, der skiftede fra C til Z, får i dag deres forjente belønning i form af, at nu kommer vi et skridt i den rigtige retning. Der sker fremskridt.

Det tager sin tid med udløsningen, og måske vil man sige, at fordi de pågældende nu har ladet sig narre til midlertidigt at skifte opholdssted i Det Konservative Folkeparti, skulle det være noget, De Konservative særligt har æren for. Nej, det er simpelt hen frygten for liste Z's fremskridt, der i denne tid er karakteriseret af embedsmændenes reelle overtagelse af magten. De sidste 15 år har været karakteriseret af, at når vælgerne virkelig har støttet Fremskridtspartiet, er der kommet kontante resultater som de 360 mio. kr., vi kan se på bordet i dag.

Det er ikke nok, men det er skridt i den rigtige retning, og nu skal vi befæste det brohoved, vi har vundet her, og få skatteministerens forslag gennemført, og så går vi videre, og hvis bare galluptallene begynder at stige igen for liste Z, skal vi nok få 560 mio. kr. yderligere til de mindre næringsdrivende i løbet af nogle få måneder.

Det afgør gallupundersøgelserne, men nu glæder vi os da i hvert fald over julegaven på de 360 mio. kr. Tak til vælgerne!